Toen en nu

100 jaar De Veer Theaters en MetaCorp (3): Goede shows voor goede doelen

Shon Eddy de Veer begon 100 jaar geleden met het vertonen van films in het tijdperk van 'silent movies' en later met geluid van de 'talkies'. Ook werd er opgetreden door lokale en internationale toneel- en muziekgroepen, met als hoogtepunt een optreden in 1935 van de Argentijnse tangolegende Carlos Gardel in Theater Gloria. Ook Padu Lampe ('Padu del Caribe') speelde daar vaak. Daar werd ook na de oorlog mee doorgegaan.

door **Evert Bongers**

Sinds het begin van de jaren dertig waren het Gloria Theater en later Rialto de bioscopen van de De Veer Chain Theaters. Shon Eddy, die vond dat het tijd was voor iets groters en mooiers, had na de oorlog zijn oog laten vallen op het gebouw aan de boulevard dat als militair kamp was neergezet voor de op het eiland gestationeerde Amerikaanse troepen. Na hun vertrek zou dat voor een andere bestemming vrijkomen. Hij nam dit gebouw, waarin een eetzaal en filmzaal voor de soldaten had gezeten, in 1947 over van de overheid en verbouwde het tot wat daarna het De Veer Theater en het Flamingo Room restaurant zou worden, later Trocadero geheten. De ontwikkeling van het theater liet hij over aan zijn zoon Gerard, algemeen bekend als 'Shon'. Die was 29 toen hij hiermee begon. Het De Veer Theater, met zijn indrukwekkende façade en luxueuze interieur, in Art Deco stijl ingericht, werd de modernste bioscoop van de hele regio. Met het nieuwste type projector, een zaal met plaats voor 750 toeschouwers, en behalve voor films ook uitgerust voor live optredens. Het bedrag dat geïnvesteerd werd was 400.000 Antilliaanse guldens, ongekend hoog voor die tijd.
Bij de gala openingsavond op 23 mei 1947 werd de Hollywoodfilm 'Humoresque' met Joan Crawford vertoond en als muzikaal intermezzo trad de populaire Venezolaanse band Los Hermanos Belisario op. Het De Veer Theater, met uitzicht over de Paardenbaai, werd Aruba's 'landmark' bij uitstek en het was, in combinatie met de cocktaillounge van The Flamingo Room, later Trocadero, hét uitgaanscentrum van de jaren vijftig, zestig en zeventig.

Grote beroemdheden uit de entertainmentwereld van die tijd traden op in het De Veer theater, zoals het Weense jongenskoor 'Wiener Sängerknaben', de Mexicaanse zangers Tito Guizar, Pedro Vargas en bandleider Xavier Cugat met zijn vrouw, de verleidelijke Abbe Lane. 'Charities' (goede doelen) begonnen ook een belangrijke rol te spelen in het bedrijf en 'Shon' Gerard organiseerde allerlei 'fundraisings' om daarvoor geld bijeen te brengen. Zo was daar in april 1950 de galavoorstelling ter herdenking van de dood van de Amerikaanse president Roosevelt, vijf jaar eerder. De documentaire 'The Roosevelt Story' werd vertoond en de Amerikaanse consul was eregast. De opbrengsten kwamen ten goede aan het Kankerfonds. Wanneer er 'Coney Island' was, werden gratis tickets voor groepen schoolkinderen aangeboden. Opbrengsten van de verkoop van bioscooptickets werden gedoneerd aan de slachtoffers van orkanen op de Bovenwindse Eilanden en aardbevingen in Venezuela en Ecuador. Zo bleef het bedrijf door de jaren heen hulp bieden aan mensen in nood.
Terwijl Shon zich bezig hield met de theaters, introduceerde Shon Eddy een nieuw soort entertainment, een circus, met clowns en wilde dieren. Het bleef een maand en trok massa's toeschouwers.

Entertainment was de 'core business' van het bedrijf van De Veer en Shon Eddy wist zijn gasten, vrienden en zakenrelaties ook te entertainen tijdens feesten bij hem thuis en op zijn jacht. Hij was dol op mechanica en een van zijn hobby's was het herstellen en onderhouden van motoren. Daarom had hij een voormalig militair hospitaalschip, de 'Greyhound', gekocht voor zichzelf en zijn familie, en dit verbouwd tot een plezierjacht. Daar hield hij ook feesten waar bijvoorbeeld de gezaghebber en de directeur van de Lago tot de genodigden behoorden.

Shon (Gerard) de Veer.

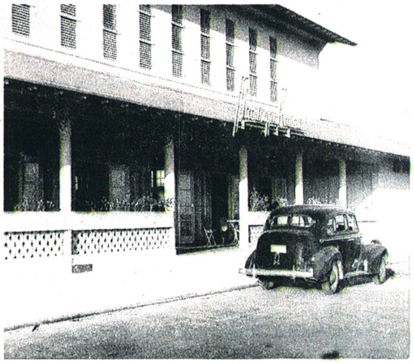
Flamingo Room restaurant in de jaren 40.

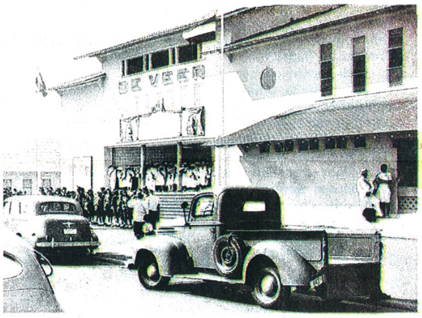

Opening van het De Veer Theater in 1947.

High society party bij Shon Eddy thuis.

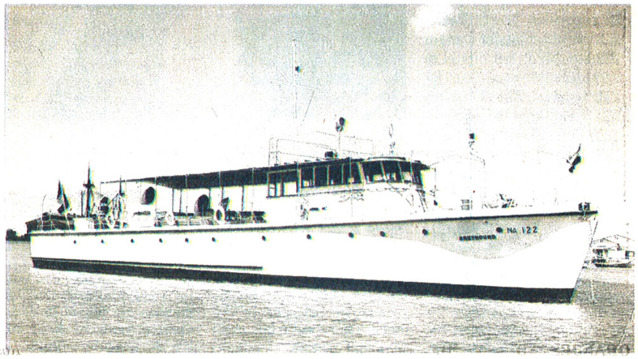

De Greyhound.

De 'E. de Veer Company' begon zich, naast bioscopen, ook uit te breiden met andere zakelijke takken. Er was al de 'Transportation Company', die ladingen vervoerde voor de Lago, later ook voor de hotels toen die er kwamen. Een interessante gelegenheid bood zich aan toen een Curaçaose zakenman de Coca-Colafabriek op Aruba te koop zette omdat de omzet na de oorlog achteruit was gegaan. Shon Eddy zag dit als een gat in de markt, aarzelde niet om hiervan te profiteren en kocht de fabriek. Hij benoemde zijn schoonzoon Georges Porry, getrouwd met dochter Hilda, als manager van de zaak die als nieuwe naam 'Tropical Bottling Company' kreeg. Het betekende een belangrijke uitbreiding van de 'holding'.
Toen hij over de zestig was, ging de gezondheid van Shon Eddy ernstig achteruit. Hij kreeg enkele malen een beroerte. Hij had een van zijn employees gevraagd om hem thuis op zijn ziekbed te verzorgen. Reginald Landon deed dit graag. In zijn slaapkamer liet hij films vertonen zodat hij daar tot op het laatst van kon genieten. Eind mei 1956 kreeg hij nogmaals een beroerte en zijn dokter voorspelde dat hij niet langer dan drie dagen te leven had. Helaas kreeg hij gelijk. Eduard De Veer overleed op 1 juni van dat jaar, 63 jaar oud. Hij ligt begraven op de Protestantse begraafplaats in Oranjestad.

Shon Eddy op leeftijd.

Zijn employees herinnerden hem vooral als een goede werkgever, die overal bij betrokken was. Hij hielp hen met voorschotten wanneer dat nodig was en zocht hen op en bracht iets mee wanneer zij ziek waren. Hun salaris werd dan doorbetaald, iets wat heel ongebruikelijk was in de jaren vijftig. Op hun verjaardag kregen zij een dag vrij, wat natuurlijk heel erg werd gewaardeerd.

-- wordt vervolgd --